

NAĀ E DĀŠTIĀČEKY - IV.

ĀšterĀ½, 18 bĀ™ezen 2008

Ahojky, jsem tu poprvé a prosím o radu. Mám pĀ›tiletého hyperaktivního synka, hodnĀ› se mu s manĀ¾elem vĀ›nujeme, od tĀ™ech let má zavedený reĀ¾im, na který si zvykl. Problémy jsou v kolektivech, neustále vyrušuje a pere se. Ve škole si učitelky neustále stĀ¾ovaly, když jsem naznačila, Ā¾e to dítě potĀ™ebuje jiný pĀ™ístup, neĀ¾ ho po citily se dotĀ™ené.

Zaškolkovaly si ho a dĀ›tem ho dávaly za vzor zlobivého kluka; zkoušela jsem zmĀ›nit školku ale je plno; tak ho mám doma a tĀ›íme se na miminko, jsem v pĀ™ím mĀ›síci a uĀ¾ se díky učitelkám tolik nenervuju. Jen nevím, jak poznám, zda syn domýšlí následek svých Ā›in, když se pere? Když s ním o tom mluvím, Ā™ekne mi, Ā¾e uĀ¾ to neudĀ›lá. PĀ™edem dekuji za odpovědi, Denny ODPOVĀŠŤ: Milá Denny, vĀ¾dy se pozastavte, jsou schopní i někteří odborníci na výchovu neadekvátně jednat. To, co popisujete, je problém mnoha dĀ›tí a jejich rodičů. Existuje hodnĀ› učitelů, kteří si dají s dĀ›tmi podstatně více práce, než je pouze zaškolkovat. Ale jsou mnozí, kterým veškerá péče končí "normováním" a trestáním, dáváním a zdrazňováním školského vzoru pro ostatní dĀ›ti. Je to fakt, bez nadsázky, trestuhodné, leč v praxi zcela netrestané! Základní otázka zní: Proč dítě v kolektivu vyrušuje, pere se, nebo dĀ›lá tĀ™ídního školáka? Často skutečně je proto, Ā¾e se tam ukrutně nudí, nemá žádný Ā›innostní režim a hlavně proto, Ā¾e se snaží získat nějakou bážnou skupinu, tedy potvrzení své vlastní hodnoty. My, jako dospělí, ji o sobě povědomost o své hodnotě, jakés, také máme. Ale dítě je začíná budovat velmi intenzivně teprve v období, kdy začne nějaké kolektivní zařazení navštěvovat (školu, školu). A je pĀ™evelice zranitelné, protoĀ¾e si jej buduje a formuje hlavně na základě výroků a hodnotících soudů ostatních lidí. A je-li učitelkami a ostatními dĀ›tmi delší dobu sociálně odmítané, tak mu nezbyvá, v pudu sociální sebezáchovy, než pĀ™istoupit na modely chování, ve kterých má aspoň nějakou šanci uspět, vzdorovat nespravedlnosti a bránit se: zlobí, vyrušuje, vzteká se, později odmítá Ā›innosti, je tĀ™eba aĀ¾ agresivní, citově labilní, pĀ™eveze roli tĀ™ídního školáka atd. Dány, v 5 letech nemá Ā¾e žádně dítě spolehlivě domýšlet následky svých Ā›in, vĀ¾dy to mnoho lidí neumí Ā›asto ani v padesáti. Je ale výborné, Ā¾e s ním o tom mluvíte, protoĀ¾e tím se to učí! Aby měl na výběr i jiné, školské modely fungování v kolektivu, namu s mužem, pro jistotu, kdyby se z toho škola vyvíkla, nějakých pár osobních zájmů, kde bude úspěšný, tím pádem ostatními vrstevníky respektovaný (a nebude se uĀ¾ jen prát, nebude prostě pro), udělejte mu doma takovou "obranou linii" pro vývoj jeho zdravého sebevědomí, protoĀ¾e neĀ¾ absolvuje základní školu, nemusí to mít nijak jednoduché. A hlavně, zvažte, kde, u koho, absolvuje 1. stupeň školy, tam je to rozhodující a zodpovědnost za vývoj školáka je u tĀ›chto učitelů mnohem větší, než se obecně ví a pĀ™iznává a neĀ¾ dost z nich vĀ›bec je schopit, pĀ™ipustit. Je znakem naprosté neprofesionality, tĀ›kého selhání, pokud učitel "stĀ¾uje" na to, jak se ve škole, školce chová, nervuje a obviňuje rodiče, se dotĀ™ené, protoĀ¾e od toho je profesionál, na to studoval, aby si po škole, kdy je dítě v jeho péči, s tím uměl poradit! To rodič nemá Ā¾e ovlivnit, když není pĀ™ítomen. napíšu: je náramně jednoduché dĀ›ti z vlastní lenosti, nevyzrálosti aĀ¾ blbosti trvale poškozit, vynervovat i rodiče a sám mít klid a ješkola úplně neoprávněný pocit nadřazenosti! Jistě Ā›ást mojí práce je i vzdělávání budoucích i jejích fungujících učitelů a vĀ›te mi, Ā¾e se je snažím, že veškerých sil, navést na tu originalitu dítěte, na pĀ™emýšlení, pĀ™ekonstruování jejich pĀ™edsudků. Se spoustou z nich jsem se tuze ráda setkala ale je také dost těch, u kterých jsem jen smutně nakonec "ráda", Ā¾e na následky jejich pĀ›sobení a chyb dĀ›ti naškolať neumírají. Eva R.